



@fosselat

# بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

## سپیمای انسان در قرآن

[ اشرف مخلوقات عالم ]

موضوع

تهیه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی



### ...إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ...

به یقین، گرمی ترین شما در پیشگاه خداوند پرهیزگارترین شماست  
سوره حجرات آیه ۱۳



@fosselat

فهرست

\*

# الف) مقام و ارزش انسان

## ب) نواقص انسان





@fosselat

فهرست

\*

## الف) مقام و ارزش انسان

- ۱- انسان خلیفه الهی (بقره ۳۰)
- ۲- خدا معلم انسان (علق ۱ الی ۵)
- ۳- انسان مسجود ملائکه (بقره ۳۴) (حجر ۲۹ الی ۳۳) (اعراف ۱۱)
- ۴- کرامت ذاتی انسان (اسرا ۷۰)
- ۵- انسان حامل امانت الهی (احزاب ۷۲)
- ۶- انسان بهترین آفریده الهی (مومنون ۱۲ الی ۱۴)
- ۷- انسان دارای روح الهی (حجر ۲۶ و ۲۸ و ۲۹)
- ۸- آفرینش انسان به زیباترین شکل و صورت (تین ۱ الی ۴)
- ۹- خلقت متعادل و متناسب انسان (انفطار ۶ الی ۸)
- ۱۰- انسان موجودی دارای اختیار (انسان ۲ و ۳)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً  
 قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ  
 وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا  
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

[به یاد آر] زمانی که پروردگارت به فرشتگان گفت: من قرار دهندهٔ جانشینی [با استعدادهای ویژه] در زمین هستم، گفتند: آیا موجودی را در زمین قرار می دهی که در آن به تبهکاری و فتنه انگیزی برخیزد، و دست به خون ریزی زند؟! درحالی که تو را پیوسته همراه با سپاست به پاک بودن از هر عیب و نقمی می ستاییم و تقدیس می کنیم. خداوند فرمود: من [از وجود این جانشین و مایه های کرامتش] آسراری می دانم که شما به آن آگاه نیستید»

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ  
 ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ  
 الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

بخوان به نام پروردگارت! که [جهان و موجوداتش را] آفرید» 1 «انسان را از خون لخته به وجود آورد» 2 «بخوان! درحالی که پروردگارت  
 کریم‌ترین [کریمان] است» 3 «همان که به وسیله قلم، [نوشتن و ثبت کردن را] آموخت» 4 «[و] به انسان آنچه را که نمی‌دانست آموخت» 5 «

۳ انسان مسجود ملائکه  
[ تبعیت فرشتگان از آدم (ع) و سرپیچی ابلیس ]

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

[به یاد آر] زمانی که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید، همه فرشتگان سجده کردند مگر ابلیس که [از فرمان حق] سرپیچی کرد، و تکبر ورزید، و نهایتاً از کافران شد «34»

فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

زمانی که [اندام] او را [متناسب و] موزون ساختم، و از روح خود در آن دمیدم در برابرش به سجده افتید! «29» همه فرشتگان یکسره سجده کردند «30» مگر ابلیس که نپذیرفت با سجده کنان باشد «31» [خداوند فرمود: ای ابلیس! تو را چه شده که با سجده کنان نیستی؟ «32» گفت: من شخصی نیستم که برای بشری که او را از گلی خشک، و برگرفته از لجن بدبو و تیره رنگ آفریدی سجده کنم! «33»

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

همانا ما شما را آفریدیم، آن گاه صورتگری کردیم، سپس به فرشتگان گفتیم: بر آدم سجده کنید! بی درنگ همه سجده کردند مگر ابلیس که از سجده کنندگان نبود «11»



@fosselat

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ  
 وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ  
 خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

مسلماً فرزندان آدم را [با عطا کردن همه امکانات] گرامی داشتیم، و آنان را در خشکی و دریا [بر مَرکب هایی که در اختیارشان نهادیم] سوار کردیم، و به آنان از نعمت های دلپذیر روزی دادیم، و آنان را بر همه آفریده های خود برتری کامل و ویژه ای بخشیدیم. 70»



@fosselat

۵

انسان حامل امانت الهی

[ حمل امانت، بزرگترین افتخار بشر ]

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ  
 فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ  
 إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

منبع

احزاب 72

ما امانت را [که تکالیف و مسئولیت های اختیاری شرعی است] بر آسمان ها و زمین و کوه ها عرضه کردیم، و آن ها از به عهده گرفتنش [به علت نداشتن استعداد] سر باز زدند و از [پذیرفتن] آن ترسیدند، و انسان آن را به عهده گرفت، بی تردید او [به خاطر ادا نکردن امانت] بسیار ستمکار، و [نسبت به سرانجام خیانت در امانت،] بسیار نادان است «72»



۶ انسان بهترین آفریده الهی  
[مراحل تکامل انسان]

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي  
قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا  
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ  
اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

همانا ما انسان را از چکیده ای از گل آفریدیم «12» سپس آن را نطفه ای در قرارگاهی استوار قرار دادیم «13» آن گاه نطفه را به صورت خون بسته، و خون بسته را به صورت پاره گوشتی در آوردیم، آن گاه از آن پاره گوشت استخوان هایی آفریدیم، پس بر استخوان ها گوشت پوشانیدیم، سپس او را با آفرینشی دیگر پدید آوردیم، خجسته و پُر خیر است خداوند که نیکوترین آفرینندگان است «14»

۷ انسان دارای روح الهی  
[ دو بعد متضاد انسان : 1- روح الهی -2- گل خشکیده و بد بو و لجن ]

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ  
لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ  
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾

ما انسان را از گلی خشک برگرفته از لجنی بدبو و تیره رنگ آفریدیم «26» چون پروردگارت به فرشتگان گفت: من از گل خشک برگرفته از لجنی بدبو و تیره رنگ بشری می آفرینم «28» زمانی که [اندام] او را [متناسب و] موزون ساختم، و از روح خود در آن دمیدم در برابرش به سجده

افتیدا! «29»

@fosselat

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سَيْنِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾  
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

سوگند به انجیر و زیتون! «1» سوگند به طور سینا! «2» سوگند به [مکه] این شهر امن! «3» که ما انسان را در نیکوترین نظم و اعتدال آفریدیم «4»

۹ خلقت متعادل و متناسب انسان  
[ توبیخ انسان های مغرور ]

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

ای انسان! چه چیز تورا به پروردگار بزرگوارت مغرور کرده است؟ «6» همان کسی که تورا آفریده، و اندامت را درست و متناسب، و معتدل ساخته «7» و تورا در هر شکلی که خواست صورت بندی کرده «8»

۱۰ انسان موجودی دارای اختیار  
[ خلقت انسان و هدایت او ]

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ  
فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا  
شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

ما انسان را از نطفه‌ای آمیخته [از عناصر گوناگون] آفریدیم، و او را [در همهٔ امور] در معرض آزمایش می‌گذاریم، و به این سبب او را شنوا و بینا قرار دادیم «2» به راستی ما راه را به او نشان دادیم، حال یا سپاس‌گزار است، یا بسیار کفران‌کننده «3»

## ب) نواقص انسان

- ۱- انسان موجودی بسیار نا امید و کفران کننده ( هود 9 )
- ۲- انسان موجودی بسیار شادمان و خود ستا ( هود 10 )
- ۳- انسان دشمنی آشکار ( نحل 4 )
- ۴- انسان همانند حیوان بلکه گمراه تر ( اعراف 179 )
- ۵- انسان موجودی ضعیف ( نساء 26 الی 28 ) ( روم 54 )
- ۶- انسان در خسران و زیان ( عصر 1 الی 3 )
- ۷- انسان موجودی عجول و شتابزده ( اسراء 11 )
- ۸- انسان موجودی بخیل و تنگ نظر ( اسراء 100 )
- ۹- انسان موجودی حریص و کم صبر و بسیار بی تاب ( معارج 19 الی 22 )
- ۱۰- انسان موجود طغیانگر و سرکش ( علق 6 الی 8 )
- ۱۱- انسان موجودی مجادله گر و اشکال تراش ( کهف 54 )
- ۱۲- انسان موجودی بسیار نا سپاس ( عبس 17 الی 19 ) ( شوری 48 ) ( فصلت 51 ) ( ابرهیم 35 )
- ۱۳- بعضی انسان ها منکر قیامت هستند ( قیامت ۳ و ۴ ) ( مریم 67 )
- ۱۴- انسان موجودی کم ظرفیت هنگام مشکلات ( یونس ۱۲ ) ( زمر ۸ )

۱ انسان موجودی بسیار نا امید و کفران کننده  
[ کم ظرفیتی انسان هنگام از دست دادن نعمتی ]

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا  
مِنهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ﴿٩﴾

اگر از سوی خود نعمتی به انسان بچشانیم، سپس آن را [به سببی] از او بگیریم بسیار نا امید  
و به شدت ناسپاس خواهد شد ﴿9﴾

۲ انسان موجودی بسیار شادمان و خود ستا  
[ ناسپاسی انسان هنگام دارائی ]

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ  
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

اگر پس از آسیبی که به او رسیده رفاه و خوشی به او بچشانیم قطعاً خواهد گفت: همهٔ آسیب‌ها از من برطرف شد، [ و دیگر آسیبی نمی‌بینم، ] در آن حال [ که غافل از حوادث آینده است، ] مغرورانه شاد و خودستاست «10»





@fosselat

۳

انسان دشمنی آشکار  
[منشاء پیدایش آدمی و سرانجام او]

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ  
مُبِينٌ ﴿٤﴾

انسان را از نطفه ای [بی ارزش] آفرید، و اینک در برابر ما [با تکیه بر افکار باطلش] مشاخره  
کننده آشکاری است «4»



@fosselat

۴

انسان همانند حیوان بلکه گمراه تر  
[نشانه های انسان ها غافل و دوزخیان - هدف از خلقت]

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ

أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلِ

هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

بسیاری از جنیان و آدمیان را [که می دانیم همواره به اختیار خودشان کفر را بر ایمان ترجیح داده، و لیاقت بهشتی شدن را از دست می دهند] برای دوزخ آفریدیم؛ زیرا آنان دل هایی دارند که [در فهم معارف سعادت بخش اسلام] به کار نمی گیرند، و چشم هایی دارند [که به سبب دل مشغولی های فراوان به امور مادی، آثار و نشانه های حق را] با آن نمی بینند، و گوش هایی دارند که [سخن حق را] با آن نمی شنوند، اینان مانند چهار پایانند، بلکه گمراه تر، اینان [از معارف و حقایق الهی] بی خبرند «179»

۵ انسان موجودی ضعیف  
[ضعف طبیعت انسان]

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ  
بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

خداوند است که شما را از [مرتب] ضعف و ناتوانی آفرید، آن گاه بعد از ناتوانی نیرو داد، سپس بعد از نیرومندی، ناتوانی و پیری پدید آورد، هر چه بخواهد می آفریند، او دانا و تواناست «54»

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ  
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ  
ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

خداوند اراده دارد [احکام حلال و حرامش را] برایتان توضیح دهد، و شما را به روش های [درست و استوار] پیشینیان راهنمایی نماید، و رحمت و آمرزشش را نصیبتان کند، خداوند دانا و حکیم است «26» و خداوند می خواهد [به سبب عمل شما به احکامش،] با رحمت و مغفرتش به شما توجه کند، و آنان که پیرو خواسته های نامشروع اند می خواهند شما [در امور زندگی و مسائل جنسی و ترک احکام خدا] به انحراف بزرگی دچار شوید «27» خداوند می خواهد [با تشریح احکام و قوانین، بار مشکلات و پیچیدگی های زندگی را] بر شما آسان کند؛ زیرا انسان ناتوان آفریده شده است «28»

۶ انسان در خسران و زیان  
[انسان های زیانکار]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْقَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

منبع

عصر 1 الی 3

به نام خداوند بخشنده بخشایبگر...

سوگند به روزگار! «1» که بی تردید انسان غرق در خسران بزرگ و سنگینی است «2» مگر آنان که مؤمنند، و کارهای شایسته انجام داده اند، و یکدیگر را به حق سفارش داشتند، و به شکیبایی [در برابر حوادث، انجام عبادات، و ترک گناهان] توصیه کرده اند «3»

۷ انسان موجودی عجول و شتابزده  
[شتابزدگی در انتخاب راه، درست نیست]

وَيَذَعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ  
وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

انسان همانگونه که [با شتاب] خواهان نیکی است، [به همان صورت و بدون توجه به عواقب امور] خواهان بدی است، و انسان [به سبب نادانی اش به سود و زیان حقیقی خود] بسیار شتابزده است «11»

۸ انسان موجودی بخیل و تنگ نظر  
[بخل از صفات مشرکان است]

قُلْ لَوْ أَنُّكُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ

وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

[به این تنگ نظران کور دل] بگو: اگر شما اختیاردار خزانه های رحمت پروردگارم بودید در آن صورت از ترس [تبعات] انفاق [همچون تهی دستی و فقر]، بخل می ورزیدید. انسان [بی ایمان] بسیار بخیل است «100»

۹ موجودی حریص و کم صبر و بسیار بی تاب  
[طبیعت انسان و حالات او]

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ  
الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْفَاضِلِينَ

﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

همانا انسان بی طاقت و حریص آفریده شده «19» چون آسیبی به او رسد بیتابی می کند «20» و هنگامی که خیری [مثل امکانات مادی] نصیب او شود بخل می ورزد «21» به جز نمازگزاران [که از برکت نماز، پُرطاقت و قانع و اهل سخاوتند] «22» آنان که همواره بر نمازشان مداومت دارند «23»

۱۰ انسان موجود طغیانگر و سرکش  
[علت سرکشی انسان]

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَفَىٰ ﴿٦﴾

أَنْ رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾

چنین نیست [که همه انسان ها اهل سپاس باشند] بلکه انسان [در برابر نعمت آفریده شدن خود، و قلم و دانش] طغیانگر است «6» برای این که [باتکیه بر دلخوشی های واهی] خود را [از عنایات خداوند] بی نیاز می داند «7» مسلماً بازگشت [همه] فقط به سوی پروردگار توست «8»



۱۱ انسان موجودی مجادله گر و اشکال تراش  
[قرآن جامع ترین کتاب برای هدایت انسان]

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ  
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ  
جَاهِلًا ﴿٥٤﴾

همانا در این قرآن از هرگونه مثل [پندآموزی] برای مردم بیان کرده ایم [ولی از قبول آن امتناع می کنند]، و انسان از همه موجودات [برخوردش با حق از نظر گفتار خصمانه تر و] ستیزه جو [یانه] تراست «54»



@fosselat

قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾  
 مِنْ أَى شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾

منبع  
عيسى 17 الى 19

[از رحمت خدا] دور باشد این انسان [مغرور]! که [به نعمت های معنوی و مادی] چه ناسپاس است! «17» خدا او را از چه چیز آفریده است؟ «18» از نطفه ای آفریده، و به او در جسم و جان و اندام [اندازه دقیق عطا کرده است «19»

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا  
 الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرِحَ بِهَا وَإِنْ  
 تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

منبع  
شوری 48

[چنانچه [از دعوت] رویگردان شدند [انجوه مغرور]! ما تو را مراقب آنان نفرستاده ایم [که به اجبار هدایتشان کنی، برعهده تو جز رساندن [پیام وحی] نیست، هنگامی که ما از سوی خود رحمتی [چون سلامت، امنیت، ثروت] به انسان بپشانیم مغرورانه به آن شاد می شود، و اگر به کیفر گناهی که مرتکب شده اند آسیب و مصیبتی به آنان برسد [به جزع و فزع روی می آورد]، مسلما انسان بسیار ناسپاس است «48»

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ  
 وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

منبع  
فصلت 51

چون به انسان نعمت عطا کنیم [از ما به علت غرور و مستی] روی می گرداند، و [متکبرانه] دور می شود، و هنگامی که آسیب و بلایی به او برسد [برای برطرف شدنش] به دعای پی در پی روی می آورد «51»

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي  
 وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

منبع  
ابرهیم 35

[به یاد آرید] هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا! این شهر [مکه] را امن قرار ده! و من و فرزندانم را از پرستش بت ها دور بدار! «35»

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾  
 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

منبع  
عادیات 7 و 6

که همانا انسان به پروردگارش بسیار ناسپاس است «6» و البته خودش بر این [ناسپاسی] گواه است «7»

۱۳ بعضی انسان ها منکر قیامت هستند

أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ  
نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾

آیا انسان گمان می کند که هرگز استخوان هایش را جمع نخواهیم کرد؟ «3» آری [جمع خواهیم کرد]، درحالی که تواناییم سرانگشتانش را [به صورتی که در دنیا بود] درست و موزون [بازسازی] کنیم «4»

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾

آیا [به این حقیقت] توجه ندارد که ما او را پیش از این درحالی که چیزی نبود آفریدیم! «67»



@fosselat

@fosselat

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زِينٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

چون به انسان آسیب [و سیه روزی] رسد، ما را به حال خوابیده و نشسته و ایستاده به یاری می خواند، ولی زمانی که آسیب [و سیه روزی] اش را برطرف کنیم، چنان [به راه ناسپاسی و گردن کشی] می رود که گویی هرگز ما را برای [برطرف کردن] آسیب و سیه روزی که به او رسیده بود [به یاری] نخوانده! این گونه برای متجاوزان اعمالی که همواره انجام می دادند زیبا جلوه داده شده [که زشتی آن را نمی فهمند] «12»

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾

چون به انسان آسیبی رسد پروردگارش را درحالی که [با توجه و اخلاص] به او روی می آورد، [برای برطرف شدن] آسیبش می خواند، سپس وقتی [خداوند] از جانب خود به او نعمت [آسودگی و رفع مشکلات] عطا می کند، آن آسیب را که قبلاً برای [برطرف شدن] آن دعا می کرد به فراموشی می سپارد، و دیگر بار برای خداوند یکتا همتایانی قرار می دهد تا [به وسیله فرهنگ شرک، مردم را] از راه خدا منحرف کند، بگو: [ای انسان!] اندک زمانی از کفر و ناسپاسی ات برخوردار باش، که تو اهل آتش [دوزخ] هستی! «8»